

Hahn Mórné

Ez az anyósom, Hahn Mórné. Ez a kép szerintem még akkor készült, mielőtt összeházasodtunk volna. Az anyósom, lánykori nevén Kohn Éva 1872-ben született Nagypeszeken. Lány korában, ezt csak úgy hallomásból tudom, állítólag gyémántcsiszoló volt, de semmi többet nem tudok róla. A férjemnek az apja 1914-ben meghalt. Az édesanyja nem ment férjhez újra. Az anyósomnak szénpincéje volt. Szenet, fát árult, kiskereskedő volt. De beteg lett, és bezárta a szénpincét, s akkor nemhogy nem tudott fizetni, hanem mi tartottuk el. Az anyósom nagyon szeretett engem. Jobban szeretett nálam lakni, mint a saját lányainál. Minden hónapba bement egy-két napra a lányaihoz,

de egy-kettőre telefonált a férjemnek, hogy gyere értem, megyek haza. Jó kis pletykás öregasszony volt. A testvére, a Lina néni ott lakott szintén Mátyásföldön, és összeültek és pletykáltak a családról. Kedves asszony volt, a gyerekeket nagyon szerette, vitte őket moziba, amikor még jól volt. Az anyósom semennyire nem volt vallásos. Templomba nem járt. Böjtölt [Jom Kipurkor]. Az anyósom a háború alatt a gettóban volt a Klári lányával. És ott is szabadult fel. És közvetlenül utána, 1945-ben halt meg tífuszban. Mikor én hazajöttem, már nem élt. Sokan haltak meg abban. A sógornőm mesélte, hogy egy ládában a férje kihúzta a temetőbe, még én nem voltam itthon. És valószínűleg nem lett ráírva se név, se semmi, úgyhogy mikor én hazajöttem, próbáltunk utánajárni. De semmi, valószínűleg közös sírba lett eltemetve. Azt sem tudjuk, hol van eltemetve.